

Sven Hoogenboezem, alias Cappie. De aanvoerder van Epe stopt er na 12 jaar mee en krijgt zaterdag een afscheidswedstrijd. © Henri van der Beek

De cirkel is nét niet rond voor Sven, die na 12 jaar noodgedwongen afzwaait bij SV Epe

AFSCHEID Meer dan twaalf jaar speelde Sven Hoogenboezem in het eerste elftal van SV Epe. Maar nu is het klaar, 30 jaar oud. Na zijn afscheidswedstrijd, komende zaterdag, gaan de voetbalschoenen definitief de kast in. **Noodgedwongen.**

Een zelfverkozen afscheid is het niet. Sven Hoogenboezem slaagde er niet meer in nog fit te worden. Vorig jaar augustus was achteraf gezien hét bepalende moment. „Ik kwam terug van een meniscusoperatie, had maanden getraind voor mezelf en bij Frix Fysio in Elburg. Voor mijn gevoel was ik fitter dan ooit. In de eerste oefenwedstrijd zou ik een uurtje spelen,

maar na 55 minuten was het klaar. Een balletje buitenkant voet en het ging mis met mijn lies. Toen had ik eigenlijk al meteen het gevoel: dit is niet goed.”

Besef

Opnieuw probeerde Hoogenboezem terug te keren. De revalidatie duurde maanden en hij probeerde van alles, zonder succes. De zeurende pijn bleef. Dus daalde langzaam het besef in dat het klaar was.

„Aankondigen dat ik ging stoppen werd een moeilijk gesprek met de staf. Ook omdat ik bij veel zaken betrokken ben geweest, zoals de overstap van de zondag naar de zaterdag. Ik wilde de laatste maanden van het seizoen ook zoveel mogelijk bij het team betrokken blijven. Op de bank en in de kleedkamer heb ik zo toch mijn steentje kunnen bijdragen aan het kampioenschap.”

Slotakte

De cirkel had zo mooi rond kunnen zijn. In zijn eerste seizoen degradeerde Hoogenboezem met Epe uit de eerste klasse, na jaren in de tweede en derde klasse keert de club uitgerekend dit seizoen terug op dat niveau. En nog wel op zaterdag, na de overstap van speeldag. De slotakte zit er echter niet meer in voor Hoogenboezem, die veel sportieve ups en downs kende.

Heel veel mensen uit Epe langs de kant, die applaudisseerden en hun dankbaarheid toonden, dat was heel mooi en tekenend voor deze club

Sven Hoogenboezem, SV Epe

De eerste twee seizoenen waren sportief niet de beste, de club zakte af van de eerste naar de derde klasse. „Toen dacht ik wel: zo, dus dit is seniorenvoetbal. In de jeugd was ik vooral gewend aan kampioenschappen.” Vrijwel altijd speelde Epe gedurende zijn carrière ergens om en ook de tegenstanders waren zelden hetzelfde, omdat de club

nogal eens 'verbannen' werd naar het noorden van het land. „En ook komend seizoen hebben we dus weer allemaal andere tegenstanders.”

Nog een keer trekt Sven Hoogenboezem zaterdag het voor hem vertrouwde blauwe shirt aan. © Henri van der Beek

Hij is er nog bij, nu als assistent-trainer van Martijn de Haas en Michel Habets. „Zelf voetballen is het leukste, daarvoor kom je op de club. Maar op deze manier kan ik ook nog wat voor de club betekenen. We zijn de huidige weg met de spelersgroep en de staf ingeslagen en ik ben blij dat ik daar zo toch deel van kan blijven uitmaken.”

Hoogenboezem is een echte clubjongen, zoveel is duidelijk. In al die jaren heeft de box-to-boxspeler - zoals hij zichzelf omschrijft - nooit getwijfeld om weg te gaan, ook al polsten de *usual suspects* Nunspeet en WHC hem wel eens.

Dankbaarheid

Ook als hem wordt gevraagd naar zijn hoogtepunt, is het antwoord opvallend. „De kampioenswedstrijd dit jaar in Emmeloord. We stonden dik

voor, de wedstrijd was beslist en ik kon nog een paar minuten meespelen. Heel veel mensen uit Epe langs de kant die applaudisseerden en hun dankbaarheid toonden, dat was heel mooi en tekenend voor deze club. Ik had alleen nog moeten scoren”, lacht Hoogenboezem.

Zaterdag (16.30 uur) is zijn laatste keer met noppen onder. Het eerste elftal van SV Epe neemt het op tegen 'Team Sven', dat hij zelf heeft samengesteld. Voor de gelegenheid zijn zelfs speciale shirts gemaakt, 'Cappie' staat er op de rug, aanvoerder. „Ik ben een rustig persoon, maar als er wat moest gebeuren, mensen aangesproken of juist beschermd moesten worden deed ik dat wel. In die zin was ik wel een aanvoerder.”

Hij hoopt zaterdag weer op een dag zoals die zesde juni in Emmeloord, met veel echte clubmensen erbij. „Het is heel mooi dat dit wordt geregeld, daar ben ik dankbaar voor. Het is ook mooi dat verschillende spelers bereid en trots zijn om het blauwe shirt weer aan te trekken.”